

КАКЪ СТАВА СТЬКЛО.

Като гледа човѣкъ, колко много се употрѣбава стькло то на сегашние врѣме, чуди се и диви се, какъ са живѣли людие ти безъ него прѣди да се изнамѣри. Безъ огледала людие ти можаха да прѣкарать оште много врѣме; нъ какво да се прави съ прозорци ти, най-много въ студени ти мѣста, дѣто трѣбова прозорци ти да пуштатъ видѣлина въ стаа та, а да не испуштатъ топлина та отъ неа. Прѣди нѣколко години у насъ въ Българско, дору и въ градовети, много къшти не са имали стькла на прозорци ти; та людие ти употрѣбавали, намѣсто стькла, книги, намазани съ дървено масло, за да свѣтетъ; а по други страни употрѣбавали тѣнки и прозрачни плочици отъ единъ лъскавъ камень, който лесно се лупи. Нескимоси ти и до сега оште, намѣсто стькла, туреть на прозорци ти късове ледъ. Нъ лъскавий камень много лесно се развална отъ слънце то, ледътъ много скоро се топи, а намазаната книга съ дървено масло слабо пушта видѣлина, та затова всички ти тиа вешества не могатъ да се употрѣбаватъ намѣсто стькло. На сегашние врѣме стькло то до толкова се употрѣбава, штото, освѣнъ колибити на диваци ти, нѣма къшта на свѣтътъ, въ която да се не намира понѣ едно късче стькло. А отъ какво се прави стькло то? Види се, да става отъ нѣкоие просто вешество, когато се продава на такъва долна цѣна и може да го купова всякоий. И наистина, стькло то става отъ три много прости вешества: отъ пѣськъ, отъ потаса и отъ варь. Отъ всички ти тиа три нѣшта най-малко познавами *потаса та*, заштото тиа не се нахожда въ природа та такъва, каквата ѳе, а се прави отъ пепель. Пѣськъ избиратъ най-ситенъ и чистъ; нъ, за да го направеть оште по-ситенъ, нагрѣватъ го на силенъ огнь, и послѣ го хвърлетъ въ студена вода, та всякоие пѣсьчно зрънце се растрошава оште на по-малки късчета. Всички ти тиа три вешества — пѣськъ, потаса и варь, — туряатъ ги въ пештъ, направена за стькло, и тамъ отъ силний огнь ставатъ на водно и прозрачно стьклено тѣсто.

Ви знаете, какъ се надуватъ съ сламка сапунени мѣхурчета: така се работи и стькло то. Нъ за това нѣшто не употрѣбаватъ сламка, а желѣзна трѣбичка, която на единий край ѳе отъ дърво, за да си не гори работникътъ бърни ти. Съ единий край на таа трѣбичка зиматъ отъ растопено то стькло, а